

agga temma nou olli ni kindlaste woetud, et ei misgi wiisil ei sündind sundida sedda mahha jätta, waid temma piddas ka siis sedda nou finni, kui sai Turgi rahwa sure pealikko ja kohtomoistia ette widud. — Ka selle sure suggo Üllemä sūdda läks selle nore mehhe ausa ja jummalakartilikko mele pärrast wägga halledaks, ja lubbas temmale kõrge ammeti ja suurt warra anda, kui ta peaks Turgi usso sisse jama. — Noor mees tännas keigest sūddamest selle heldusse eest ja ütles: „kuida woib keif mailma warra ja au mind iggawesse nubtlusse eest hoida?“ Kui sedda sai wastand, ütles kohtomoistia: siis pead sa surrema! „Jah,“ wastas noor mees, „sedda armo minna üksnes sowin ja pallun teie käest!“ — Müüd ennam ep olnud temma peale armo-heitmist, kohtomoistia andis käske tedda kohto-paika wia, ja kui tedda seina widi, tulli Turgi Keiser temma wasto ja lastis temmale weel kõrgema ammeti pakkuda, kui jo enne temmale olli pakkutud, agga temma sest ei holind, waid olli temma kül üks kord Kristust ärrasalgand, teist korda temma sedda ennam ei wõtnud tehha, waid tunnistas kui bige riisti-innimenne Jesust Kristust awalikkust innimeste ees, ja wõttis rahholisse waimoga, filmad taewa pole pöördud, surma-hobi wasto. —

„Kes mind tunnistas innimeste ees, tedda

tahhan ka minna tunnista oma Issa ees kes taewas on; agga kes ial mind ärrasalgab innimeste ees, sedda minna ka tahhan ärrasalgada oma taewase Issa ees!“ — Matt. 10, 32 ja 33.

Kurjast sūddamest touswad keif kurjad himnud ja ihaldamisjed.

Innimeste wiis on, kui nemmad patto ja kurja tewad, et nemmad ennamiste isseemast wabandawad ja omma sū teiste innimeste peale lükawad, agga unnustawad mis pühha kirri meile ütleb: „hea innimenne sadab head ette sest hea sūddame warrandussest; ja kurri innimenne aiab kurja wälja sest kurjast warrandussest!“ Menda olli üks mees, kes keige innimestega, kellega temmale teggemist olli, tüllis ja ridus ellas, sepärrast temma ütles isseennese wasto: minna tahhan ükslasse kohta miina ellama, kül siis saab mulle rahho olla!“ — Sedda räkides, wõttis temma nou kätte, sedda ka tehha. — Suhtus siis, kui ennesel kauki sisse olli wet windand, et kruus, kui olli täidetud, ümber kukkus ja keif wessi mahha jooksis; temma täitis sedda kauki teist korda, panni